

Τις μέρες που το εβραϊκό έθνος συνήθιζε να γιορτάζει τη μεγαλύτερη εθνική και θρησκευτική του γιορτή, το «Πεσάχ» την έξοδο από την Αίγυπτο. Αυτός

που γνωρίζει τα πάντα, ο Θεάνθρωπος, επέλεξε συνειδητά να ολοκληρώσει, με την τελική αλλά και ύψιστη θυσία Του, τη διδαχή και την προσφορά Του προς την ανθρωπότητα.

Επέλεξε την ώρα του μαρτυρίου και των παθών Του, του σταυρικού Του θανάτου, αλλά και της μεγαλειώδους Ανάστασής Του, γεγονότα που πέρα από την εμφανή τους εικόνα κρύβουν όλα βαθύτατες φιλοσοφικές έννοιες και σημαντικούς συμβολισμούς.

Έτσι καθιερώθηκε για τη Χριστιανοσύνη η μεγαλύτερη κυριολεκτικά από άποψη θρησκευτικού-φιλοσοφικού περιεχομένου γιορτή, το δικό μας Πάσχα.

Φαινομενικά και με μια απλή επιφανειακή επισκόπηση και αντιπαραβολή οι δυο γιορτές δεν σχετίζονται μεταξύ τους. Για τους Εβραίους το Πάσχα ήταν η γιορτή της απελευθέρωσής τους από την Αιγυπτιακή σκλαβιά και η μετάβασή τους (δεν λέω μετακίνηση) στη «γη της επαγγελίας», έναν άλλο, νέο κόσμο ελεύθερο, καλύτερο, σε μια καλύτερη ζωή.

Όμως αν εξετάσει κανείς τη γιορτή και τη σημασία που είχε αυτή για τους εβραίους, θα διαπιστώσει μια σαφή αλληγορία, απλοϊκά διατυπωμένη βέβαια για να γίνεται εύκολα κατανοητή από τους ανθρώπους της εποχής.

Είναι η αλληγορία της μετουσίωσης, της μετάβασης από έναν κόσμο «κακό» προς έναν κόσμο «καλύτερο» προς την γη της επαγγελίας και της ευτυχίας. Και ακριβώς σ' αυτό το σημείο βρίσκεται η ταυτότητα και η κοινή αλληγορία ανάμεσα στο εβραϊκό και το χριστιανικό Πάσχα. Με τη βασική διαφορά βέβαια πως το δίδαγμα του Θεανθρώπου είναι σαφέστερο και απόλυτα αποκαλυπτικό για μας τους ορθόδοξους χριστιανούς.

Ο Θεάνθρωπος θέλησε να διδάξει με τα πάθη Του, που και αυτά όπως προανέφερα έχουν τη βαθιά συμβολική τους σημασία, με τον επιλεγμένο σταυρικό Του θάνατο και τη λαμπρή ανάστασή Του μέσω του φυσικού θανάτου Του την μετάβαση της ανθρωπίνης υποστάσεως σ' έναν άλλο κόσμο. Σε μια πνευματική «γη επαγγελίας». Σ' έναν κόσμο που οι συντεταγμένες και οι διαστάσεις του είναι τελείως διαφορετικές από τον εδώ κόσμο, που εμείς με την ελευθερία επιλογής που διαθέτουμε, προσπαθούμε να κατα-

στήσουμε όσο το δυνατόν ζοφερότερο. Για να το πω απλά, θέλησε να διδάξει τη δια του φυσικού θανάτου μετάβασή μας από τον κόσμο του σκότους και του μίσους σ' έναν κόσμο φωτός και αγάπης.

Ο Θεάνθρωπος μας έδειξε το δρόμο. Τα πάθη του είναι τα πάθη που καταδυναστεύουν εκούσια ή ακούσια τη ζωή μας, που πολλές φορές εμείς οι ίδιοι δημιουργούμε στους άλλους για να ξαναγυρίσουν πάλι με άλλη μορφή, έστω κι' αυτή των τύψεων πίσω σε μας τους ίδιους.

Ο Σταυρός είναι το σύμβολο της νέας ζωής δια του θανάτου, το σύμβολο του αναστημένου σε μια νέα διάσταση ανθρώπου. Και τέλος η Ανάσταση είναι η ανάσταση που όλοι προσμένουμε, η ζωή σ' έναν καλύτερο κόσμο «ένθα ουκ έστι πόνος, ου λύπη, ου στεναγμός».

Όμως είναι όλα αυτά δεδομένα, τελεσίδικα και προκαθορισμένα. Δεν απαιτείται καμιά προσπάθεια από μας για να φτάσουμε στην πνευματική «γη της επαγγελίας». Αν είναι έτσι γιατί οι εβραίοι, σύμφωνα με τη βίβλο, πλανήθηκαν σαράντα χρόνια στην έρημο υφιστάμενοι πλήθος παθών. Αναμφισβήτητα όχι. Χρειάζεται κόπος, ενδοσκόπηση, δουλειά στον εαυτό μας, προκειμένου η δικιά μας περιπλάνηση στην έρημο να μην κρατήσει πολύ περισσότερο από τα συμβολικά σαράντα χρόνια της βίβλου.

Οι μέρες αυτές είναι μια μοναδική ευκαιρία, ξεφεύγοντας από το καθημερινό τοπικό και κοινωνικό μας περιβάλλον, να προσφύγουμε στην εσωστροφή και την αυτοανάλυση των πράξεών μας, των λαθών μας, των κακών και των προβλημάτων που νηλημένα ή αθέλητα προκαλέσαμε στους συνανθρώπους μας και συνειδητά να συμμετάσχουμε στις θαυμάσιες εκκλησιαστικές ακολουθίες των ημερών αυτών. Υπάρχει μια πάνσοφη φράση, μια μοναδική μέθοδος για να κρίνουμε σωστά και να αναθεωρήσουμε τη στάση και τα πεπραγμένα μας: «Ο συ μισείς, ετέρω μη ποιήσεις».

Ας δώσουμε λοιπόν τις άγιες αυτές μέρες πάλι μια ευκαιρία στον εαυτό μας να πλησιάσει την πνευματική «γη της επαγγελίας», κοιτάζοντάς τον με ειλικρίνεια μέσα στο νοερό μας καθρέφτη κι ας πούμε με όλη μας την καρδιά, ειλικρινά σε όλους τους άλλους ανθρώπους όποιες κι αν είναι οι σχέσεις μας με αυτούς

Καλή Ανάσταση

Φιλικά
Στυλιανός Ιωαννίδης